ANUL XXVIII
Nr. 6 650
SÎMBĂTĂ
20
MARTIE 1971
4 pagini 30 bani

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Steagul roșu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

REDACȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
ZIARULUI

Petroșani, strada Republicii nr. 90

Telefoane: redactor șef — 16 38; redactor șef adjunct și secretariat de redacție — 1662; secțiile ziarului, prin centrală — 1220 (1221); viața de partid — interior 71; social — interior 74; economică — interior 32; cultură—învățămînt — interior 41; administrație — interior 68; prin Centrala cărbunelui — 269. După ora 16, telefon de serviciu — 1663.

SEMICENTENAR 1921 – 1971 P.C.R.

UNIVERSUL RESURSELOR

Cincinalul în care am pășit sub auspicii deosebit de favorabile, pune în fața tuturor colectivelor de muncă din municipiul nostru, ca de altfel de pe întreg cuprinsul țării, imperative economice structurate și dimensionate mai mobilizator ca oricînd. Nivelurile de producție, cotele de productivitate și rentabilitate, parametrii calitativi ai produselor, se plasează cu hotărîre pe traiectoria eforturilor național de ridicare a activității economiei în general și a celei industriale în principal, pe treptele înaltei calități și eficiențe.

Sensul primordial al eforturilor, jalonele, care direcționează și guvernează totalitatea acțiunilor colectivelor pentru satisfacerea cu prisosință a acestor imperative, constau în valorificarea integrală, cu maximum de profit pentru societate a marilor resurse de care dispune fiecare unitate economică, fiecare întreprindere sau centrală industrială, toate compartimentele economiei naționale. In acest context de însemnătate deosebită se înscrie și recenta consfătuire a activului și cadrelor de bază din economia județului, consfătuire organizată la indicația conducerii partidului.

Resursele alcătuiesc pentru fiecare colectiv un univers de posibilități de creștere economică, de perfecționare calitativă, o vastă gamă de factori potențiali, capabili să determine, prin conectarea lor la fluxul economic, performanțe industriale incomparabil superioare succeselor de pînă acum. Recentele adunări generale ale salariaților, dezbaterea matură, competentă și responsabilă, de către forurile muncitorești de conducere din întreprinderi, exploatări, unități, șantiere confirmă pe deplin existența marilor resurse. Și, ceea ce este esențial, aduc în prim plan, din tezaurul de autoritate și experiență colectivă, modalitățile practice de a le pune în valoare.

Ampla investigație colectivă a universului posibilităților de ridicare calitativă a activității economice a demarat încurajator. Investiția de efort de gîndire și acțiune colectivă din aceste două luni și jumătate s-a soldat cu angajamente mobilizatoare în cinstea semicentenarului partidului materializate deja în substanțiale depășiri a tuturor indicatorilor de plan. Cele aproape 20 000 tone de cărbune net realizate suplimentar, sau sporul de producție globală industrială de 6,8 milioane lei obținut pe ansamblul centralei cărbunelui sînt dovezi elocvente în acest sens. Cum tot atît de elocvente sînt și salturile făcute de colectivele minelor Vulcan și Petrila, bunăoară, de a se ridica în rîndurile din frunte ale întrecerii.

Argumentele faptice care atestă valoarea și semnificația fructificării rezervelor sînt, desigur, mult mai numeroase. Ele relevă atitudinea angajantă a colectivelor de muncă, a comitetelor de di-

Al. VASIU

(Continuare în pag. a 3-a)

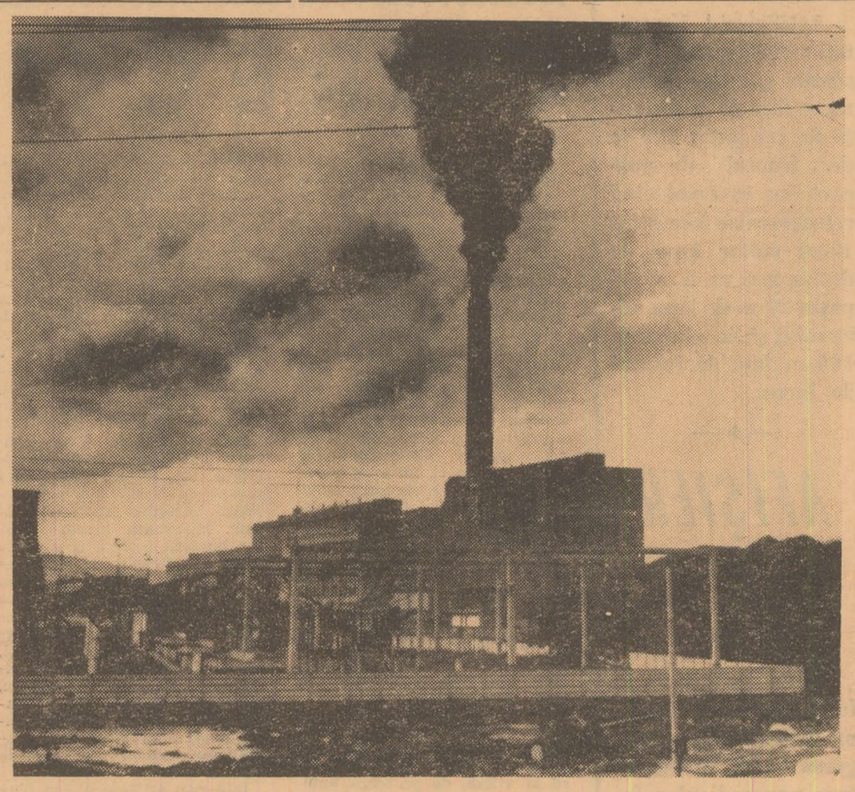

Paroșeni — puternic astru în constelația de lumină a țării

AVÎNTUL REVOLUȚIONAR al mișcării muncitorești din Valea Jiului în perioada 1917—1921

Prof. ION FRĂȚILĂ
directorul Filialei județene Hunedoara a Arhivelor Statului

După încheierea primului război mondial situația economică a României era dezastruoasă. Un număr tot mai mare de întreprinderi și-au închis porțile, altele lucrau doar cu o parte redusă a capacităților de producție. Intr-o anchetă industrială publicată în anul 1921, în Buletinul Industrial din același an, se arată spre exemplu, că producția de cărbune extrasă în Valea Jiului în 1913 scade de la 2 200 000 tone în anul 1913, la 987 860 tone în anul 1920.

Această situație a avut grave consecințe asupra situației muncitorilor, ea determinînd o tot mai mare creștere a numărului șomerilor la care se adaugă condițiile insuportabile de muncă, lipsa măsurilor de siguranță și a protecției muncii.

Vertiginoasa urcare a prețurilor, scăderea rapidă a salariilor reale ale oamenilor muncii, aduceau claselor exploatatoare mari profituri și accentuau exploatarea maselor muncitoare.

In asemenea condiții contradicțiile sociale se ascut determinînd ca sub conducerea elementelor revoluționare din cadrul Partidului Socialist, muncitorimea din întreaga țară să se ridice la luptă, nerămînînd aproape nici o fabrică, uzină sau întreprindere în care să nu fi avut loc conflicte și greve. La acest avînt a contribuit în bună măsură și triumful Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care așa cum arăta tovarășul **Nicolae Ceaușescu „...a stimulat spiritul revoluționar al clasei muncitoare, al maselor largi populare de pe toate meridianele globului răsunînd ca un îndemn la lupta pentru realizarea aspirațiilor lor de libertate și progres, pentru eliberarea socială și națională".**

Astfel, în Valea Jiului, unde se afla unul dintre cele mai puternice detașamente ale muncitorimii din țara noastră iau ființă consiliile și gărzile muncitorești. Punînd stăpînire vremelnic asupra puterii militare și civile, acestea au dat dovadă de multă maturitate revoluționară și chiar dacă condițiile vremii nu au fost favorabile unei izbînzi depline, se poate considera că încercarea din toamna anului 1918 a constituit o reușită experiență revoluționară care a stimulat lupta muncitorimii din anii următori, dînd acesteia posibilitatea să-și cunoască forța revoluționara de care dispune.

Pe măsura agravării condițiilor în care era nevoită să trăiască și să muncească, starea de spirit a muncitorimii se menține agitată. In repetate rînduri, în cursul anului 1919 se înaintează Direcției Societății Miniere Petroșani și Consiliului Dirigent numeroase memorii prin care se cere introducerea, după timpul lucrat, a ajutoarelor de boală, a concediilor plătite, reorganizarea caselor de frăție și aprovizionarea cu cele necesare traiului zilnic. Față de aceste revendicări ale muncitorimii, organele de conducere ale societății se plîngeau într-un raport că **„Organizația socialistă îi pune pretenții, ce cu o jumătate de an înainte, de însăși bolșevici au fost puse"**, iar cu prilejul altui raport cere aceluiași for **„să ia măsuri cît mai drastice pentru concedierea și expulzarea din Valea Jiului a elementelor revoluționare".** Cu toată folosirea unei largi game de măsuri de represiune, sus-numita societate este din nou nevoită să arate că **„agitațiile continuă cu tot mai mare amploare"**, iar în lunile noiembrie și decembrie ale aceluiași an — după cum raportează directorul societății Consiliului Dirigent — **„producția s-a scumpit considerabil prin repetatele greve ale muncitorimii.**

Nefiind satisfăcute revendicările muncitorilor, aceștia sînt nevoiți să revină cu o tot mai mare amploare, în această luptă simțindu-se din plin rolul socialiștilor, comuniștilor și democraților români, care răspîndeau în rîndul muncitorimii un bogat material propagandistic, constînd în manifeste și broșuri ce aveau menirea de a arăta calea luptei revoluționare ca singura ce poate aduce eliberarea de sub jugul exploatării. Și într-adevăr organele represive arătau în rapoartele pe care le întoc-

(Continuare în pag. a 4-a)

FESTIVALUL de poezie patriotică

In sala palatului cultural din orașul Lupeni s-a desfășurat Festivalul de poezie patriotică „OMAGIU PARTIDULUI". Au fost prezenți peste 700 de spectatori și 35 de concurenți din cadrul școlilor generale, liceului și școlii profesionale. Timp de două ore, concurenții au recitat poezii dedicate partidului. La sfîrșitul festivalului au fost stabiliți cîștigătorii: locul I – Aurica Izvoranu; locul II – Delia Străuț, ambele de la școala generală nr. 1 Lupeni, și locul III – Silvia Vasiliu de la liceul din localitate. Premiul special al juriului și premiul criticii au fost acordate elevei Gabriela Popescu de la Școala generală nr. 1 Lupeni. Au fost acordate, de asemenea, șase mențiuni elevilor Eugenia Ciulea, Marcela Predoșan, Adrian Halga, Ileana Morar, Cristina Cita și Maria Gligor. Au prezentat Agheta Polak și Simonis Oscar.

„PE-UN PICIOR DE PLAI"

In șirul manifestărilor cultural-artistice închinate sărbătoririi semicentenarului P.C.R. care au loc în orașul Petrila se înscrie și spectacolul „Pe-un picior de plai" ce va fi prezentat de elevii utecești ai liceului din localitate, astăzi, la ora 17, pe scena clubului sindicatelor din Lonea.

Mina Lupeni: In drum spre abataj

„Cinstire PARTIDULUI"

Straduindu-se să aducă un omagiu și mulțumirea tinerilor pentru multiplele posibilități de realizare ce le stau în față, elevii de la Grupul școlar minier Lupeni, îndrumați de organizația de partid, conducerea școlii și comitetul U.T.C., au prezentat în sala palatului cultural din localitate programul artistic „Cinstire partidului", în cadrul manifestărilor culturale ce întîmpină semicentenarul Partidului Comunist Român. Programul prezentat se înscrie și în concursul cultural-artistic inter-școli.

Cu o structură complexă și indiscutabile calități spectaculare, programul a fost alcătuit de mai multe formații, toate dovedind la ce înălțime se poate ridica munca cultural-artistică din școli. Piesa prezentată, montajele literar-dramatice și corul, fanfara, soliștii vocali și instrumentiști au evidențiat calitățile elevilor.

CITIȚI AZI

în pag. a 2-a

Procesul extragerii cărbunelui să se desfășoare într-un climat de maximă exigență și securitate !

în pag. a 3-a

Cronică dramatică la noua premieră a Teatrului de stat „Valea Jiului" — „Timp și adevăr" de Eugenia Busuioceanu

KÖLNUL de ieri și de azi

In peisajul urbanistic vest-german Kolnul ocupă un loc cu totul aparte. Aici, poate mai mult decît în oricare oraș al R. F. a Germaniei, trecutul își dă întîlnire cu prezentul, găsindu-și expresia într-o cetăuă în care viața modernă cu toate apanajele unui trai civilizat se ingemănează cu tradiții ce datează de secole.

Istoria Kölnului începe de fapt cu epoca lui Caius Iulius Cesar, învingătorul galilor, care a împins frontierele Imperiului Roman pînă la malurile Rinului. Aici, de pe malul drept al străvechiului fluviu, în jurul anului 50 i.e.n. tribul germanic al ubienilor vine să întindă mîna romanilor și le cere protecție. „Monumentul ubienilor", ingenioasă frescă descoperită abia cu doi ani în urmă, constituie cea mai veche și singura descoperire de acest fel la nord de Alpi, aparținînd acestei epoci.

In anul 48 e.n., împăratul Claudius se căsătorește cu Iulia Agrippina, fiica generalului Germanicus și viitoarea mamă a lui Nero. „Pentru a arăta lumii întregi falnica sa putere" — cum spune Tacit, strălucit reprezentant al istoriografiei romane, împărăteasa vine să confere așezării înaltul statut de oraș roman sub denumirea de „Colonia Claudia Aria Agrippinesium". De atunci denumirea orașului avea să rămînă Colonia, nume ce și-l va purta, de-a

REPORTAJ PE GLOB

lungul istoriei, cu demnitate și mîndrie. Epoca de glorie a coloniei romane este legată de anul 98 al erei noastre cînd Traian, cel care, cîțiva ani mai tîrziu, avea să-și conducă legiunile dincolo de Dunăre, spre Dacia Felix, este încoronat aici în orașul de pe malurile Rinului drept „împărat al romanilor".

M. MOARCĂȘ
Corespondent Agerpres la Bonn

(Continuare în pag. a 4-a)

„Opinia dumneavoastră"

O utilă consfătuire de lucru a fost organizată recent, la Vulcan, de către consiliul popular orășenesc. Au participat peste 180 de locatari, membri ai asociației împuternicite și ai tuturor comitetelor de blocuri din localitate, cărora li s-a făcut o temeinică instruire pe linia îmbunătățirii întreținerii corespunzătoare a fondului locativ, a creșterii răspunderii fiecărui cetățean pentru apărarea avutului obștesc. Despre sarcinile asociației de locatari a orașului a vorbit pe larg, recurgînd la numeroase exemple din practica vieții, tovarășul Alexandru Todor, vicepreședinte al consiliului popular orășenesc. Cele expuse de vorbitor au fost completate printr-un reușit film al cineclubului din localitate, realizat de ing. Ioan Vișan și de instructorul Petre Boiță. Intitulat „Opinia dumneavoastră", filmul cuprinde atît exemple pozitive cît și negative, invitînd la adînci reflecții pe tema întreținerii fondului locativ.

PROGRAMUL UNIVERSITĂȚII SERALE DE MARXISM-LENINISM

pentru zilele de 22, 23 și 24 martie 1971

SECȚIA ECONOMIE: Anul II și III, în ziua de luni 22 martie 1971, orele 17, la cabinetul de partid.

SECȚIA FILOZOFIE: Anul I, în ziua de 23 martie 1971, orele 18, la cabinetul de partid; anul II în aceeași zi și la aceeași oră, la Școala generală nr. 1.

SECȚIA SOCIOLOGIE: Anul II, în ziua de marți 23 martie 1971, orele 18, la cabinetul de partid.

Pentru anul I economie, anul III filozofie, anul II estetică și anul I relații internaționale cursurile vor fi anunțate ulterior.

Cuvîntul și fapta

în reverber

Intîmplarea a făcut să sosesc în sală cu mult înaintea începerii ședinței de alegeri. Pe scenă pregătirile erau pe terminate. O femeie așeza cănile cu apă proaspătă pe masa prezidiului, alta îndrepta faldurile steagurilor, iar electricianul făcea ultimele verificări ale stației de amplificare. Ceea ce mi-a atras atenția în acel moment au fost tocmai aceste verificări sui-generis, efectuate de electrician care, după cum mi-am dat curînd seama, era un mucalit pus pe șotii.

— Tovarăși, ni se adresă el prin intermediul microfonului nouă, celor trei-patru oameni din sală, pe mine mă știți de atîția ani (și luă o poziție de caricaturală îngîmfare care ne stîrni rîsul). Eu cînd vă promit ceva mă țin de cuvînt... (urmă o pauză de efect !). Doar nu degeaba m-ați ales (trase complice cu ochiul) președinte. Ați vrut ștrand, tovarăși ? Foarte bine, v-am făcut ștrand. Vreți un parc să jucați în tihnă cărți ? Excelent, veți avea parc, tovarăși. Și să știți, tovarăși (glasul mucalitului — în crescendo) că și pe viitor voi face... voi drege... mă voi preocupa... mă voi zbate...

...Dar iată că, într-un tîrziu, după ce sala s-a umplut de lume, a început și ședința...

Era gata să uit cuvintele mucalitului, cînd :

— Cum tovarăși (vorbea chiar președintele sindicatului), mie mi se reproșează că nu mai scot oamenii din „mă" și „tu" — rosti el în chip de replică la acuzațiile care îi fuseseră aduse — că nu mă ocup de cererile de locuință ale oamenilor că, asta e culmea !, m-am îmburghezit, cu care în toți acești ani de cînd m-ați ales am făcut atîtea și atîtea lucruri frumoase ! ? Eu tovarăși, sînt sigur că dv. nu credeți nici una din jignirile proferate aici la adresa mea de unii oameni lipsiți de obiectivitate, dornici de răzbunare. Pentru că, mă cunoașteți ! Cuvîntul meu a fost cuvînt... Ați vrut ștrand ? V-am făcut ștrand. Ați cerut parc ? Mă voi strădui să aveți parc. Eu voi face... voi drege... voi lupta pentru... mă voi strădui să... Și tot așa la persoana întîi; el, el și iar el...

După ședință m-am apropiat de NOUL președinte al sindicatului, un muncitor bine clădit, cu o privire sfredelitoare, cu palme vînjoase, crăpate de muncă, să-l felicit și să-i cer (ce vreți, deformația profesională !), un scurt cuvînt pentru ziar. Omul, despre care am aflat din vorbele celorlalți că e un muncitor destoinic, săritor, vesel și apropiat de tovarășii săi de muncă, mă privi un moment descumpănit și îmi spuse cu o modestie neprefăcută :

— Eu, tovarășe, nu prea știu să vorbesc frumos. Dar dacă vrei să scrii despre noi, vino peste cîteva luni pe aici și discută cu oamenii, privește în jur, fă-ți singur o părere.

P. CONSTANTIN

Procesul extragerii cărbunelui să se desfășoare ÎNTR-UN CLIMAT DE MAXIMĂ EXIGENȚĂ ȘI SECURITATE!

● Numai prin folosirea dispozitivelor de siguranță se pot obține rezultate bune în producție, fără accidente și fără avarii.

● La lucrările de prăbușire, tăierea stîlpilor de lemn se admite numai cu aprobarea scrisă a șefului de sector.

Artificieri! Nu uitați; declanșarea exploziei găurilor de mină se face de la distanță de cel puțin 100 m de frontul de pușcare, iar în cazul cînd retragerea se face printr-un suitor locul de declanșare va fi la cel puțin 20 m de baza suitorului și la minimum 100 m față de frontul de lucru.

AFIȘIER N. T. S.

● La galeriile în fund de sac cu lungimi mari, unde retragerea artificierului se face perpendicular față de frontul de pușcare, declanșarea exploziei găurilor se poate face din nișe de refugiu executate la minimum 100 m de frontul de lucru.

Mineri! Respectați panta fixată prin monografia de armare la toate galeriile prin care se prevede transportul cu vagonete.

● La transportul pe puț, întregul personal trebuie să se țină cu mîna de barele sau mînerele montate în colivie în acest scop. Este periculoasă sprijinirea cu corpul sau mîinile de ușile colivie.

● Inainte de a intra în colivie, întregul personal trebuie să aștepte rîndul la distanță de 50 m marcată cu o bandă de culoare distinctă pe peretele galeriei.

● Este interzisă aprinderea lămpilor de siguranță cu benzină în locul unde se află metan.

CORECTITUDINEA, criteriu suprem al întregii activități a personalului din subteran

Imi aduc aminte că acum cîțiva ani mă aflam în delegație la București unde, întîlnindu-mă cu un cunoscut, parcurgeam drumul pe trotuar de la Calea Victoriei spre Universitate. La un moment dat, cunoscutul meu, cerîndu-și scuze pentru a-și cumpăra țigări — profitînd că semaforul de la colțul străzii era pe roșu — s-a încumentat să traverseze în diagonală drumul dintre cele două trotuare. Un fluier strident și agentul de circulație a început munca de lămurire asupra normelor de conduită pe căile publice. Contravenientul a avut noroc că nu avea buletin de București că altfel omul ordinei publice și-ar fi „argumentat" mai consistent dreptatea lui.

Mă întreb era nevoie să stea penibil pe margine de trotuar înconjurat de spectatori curioși și să asculte anumite lucruri pe care le știa de mult? Nu era mai simplu să traverseze strada pe la colț, așa cum trebuie, așa cum procedează oamenii disciplinați?

Deunăzi stăteam pe peronul gării din Petroșani și tocmai pleca acceleratul. La un moment dat, cînt trenul începea să ia viteză, de pe scara unui vagon a coborît un cetățean. După doi pași făcuți în grabă, individul s-a pomenit în poziție culcat pe zgura umedă a spațiului de acces. Noroc cu prezența de spirit a unui ceferist care l-a tras într-o clipă de lîngă tren, căci altfel boghiul sau scara vagonului următor ar fi făcut ca batista parfumată din geamul trenului să fie fluturată în zadar.

Mă întreb din nou: cetățeanul cu pricina nu știa sau n-a citit niciodată avertizarea „Nu coborîți din tren în timpul mersului"? Doar scrie cu majuscule pe o tăbliță fixată pe fiecare ușă a vagonului. După cum a recunoscut mai tîrziu, omul a știut dar nu i-a dat importanță, și iată că a scăpat ca prin urechile acului.

Dacă la suprafața, la lumina zilei, neluarea în considerare a anumitor reguli ar fi putut conduce la accidentări din cele mai grave, cu atît mai mult în subteran unde circulația și munca trebuie desfășurată în condiții deosebite, respectarea normelor de conduită, de disciplină și securitate minieră trebuie aplicate cu severitate maximă.

In respectarea normelor de protecția muncii nu trebuie să existe categorisiri de abateri. Bunăoară să se facă aprecieri dacă o abatere este mică sau mare, dacă este de o importanță minoră sau majoră etc. Trebuie reflectat cu luare aminte asupra proverbului din bătrîni care spune că „Buturuga mică răstoarnă carul mare".

Rău este că mai sînt unii salariați care, deși cunosc modul corect de lucru și măsurile care oferă o siguranță deplină pentru prevenirea accidentelor, totuși nu le aplică. Astfel, recent la E.M. Aninoasa artificierul Ioan Barna de la sectorul II fiind chemat să execute lucrările de pușcare a frontului de lucru care înainta în roca sterilă situată numai la 10 m de o galerie principală de transport, a avut toată grija să plaseze un post de pază în punctul pe unde ar fi putut fi „deranjat" de organele de control. Consemnul pazei a fost ca nimeni să nu treacă de el... ca apoi la front să se poată încalca normele în cea mai deplină liniște și bun plac. Cu toată „prevederea", organul de control l-a surprins însă pe artificierul I. Barna în plina activitate încărcînd cu exploziv găurile forate în frontul de lucru cînd de fapt, după prevederile normelor de protecție a muncii, pușcarea la front era interzisă deoarece locul de muncă nu a fost pregătit pentru a se lucra cu explozivi. Adică tavanul nu a fost bandajat așa cum prevede monografia de armare prezentînd pericol de accidentări prin căderea bucăților de roci crăpate. Materialul necesar pentru burarea corectă a găurilor a fost insuficient. Nu s-a montat la 10 m în fața frontului de lucru dispozitiv de creare a ceții artificiale pentru colmatarea prafului de steril rezultat la exploatarea frontului, pentru prevenirea îmbolnăvirilor de silicoză. De asemenea, în coloana de aeraj nu s-a montat pulverizatorul de apă pentru prevenirea dispersării prafului de steril în alte locuri de muncă.

Iată cum artificierul Ion Barna în complicitate cu șeful de brigadă Dumitru Jacotă încălcau în liniște una după alta normele elementare de protecție a muncii, pentru care fiecare a fost obligat să suporte consecințele.

La E.M. Paroșeni într-una din zile șeful de brigadă Constantin Peloiu încerca să argumenteze că locul său de muncă este susținut în conformitate cu monografia de armare deși actul respectiv îl ținea în mînă. Stîlpii de metal profilat nu au fost montați pe tălpi de lemn rotund, din cinci strîngători erau montați numai trei etc. Pînă la urmă a recunoscut că așa s-a obișnuit să lucreze el în stratul 15...

Numai că această obișnuință cu timpul are repercusiuni grave în producție. Astfel din cauza lipsei tălpii de lemn, stîlpul metalic intră în vatră sub presiunea rocilor, micșorînd profilul liber al lucrării miniere. Aceasta în continuare produce două neajunsuri și anume:

● strangulează cantitatea de aer care ar trebui să fie vehiculată spre alte fronturi de lucru schimbînd astfel microclimatul din lucrările respective (creînd căldură, acumulări de gaze etc.);

● strangulează accesul personalului care circulă pe galeria respectivă, expunîndu-l accidentelor din lipsă de gabarit corespunzător.

Nu trebuie uitat faptul că galeriile de acces prin însăși construcția lor, sînt spații vitale de desfășurare a multor activități din subteran (transport de materiale spre locurile de muncă, transportul producției spre suprafață, dirijarea aerului spre fronturile productive, canalizarea gazelor din zonele acumulate, transportul energiei la locurile de muncă, dirijarea apelor spre suprafață etc.).

Dar mă întreb din nou: salariații amintiți cum sînt controlați de organele de îndrumare tehnică și supraveghere? Ce fac și cum controlează lucrările de muncă maiștrii mineri din raioanele respective? Ce fac maiștrii mineri principali; cum își justifică existența în serviciu și cum se achită de sarcinile lor?

Iată cîteva întrebări care așteaptă răspuns, cîteva probleme care trebuie neapărat rezolvate în interesul realizării în perfectă siguranță a sarcinilor de producție. Este în interesul salariaților în cauză și a familiilor lor (ce bine ar fi dacă acasă li s-ar cunoaște comportarea la serviciu) ca cei certați cu disciplina în producție să-și facă o analiză asupra activității lor incorecte și să-și schimbe conduita în muncă.

Este mult mai înțelept să se lucreze respectînd integral normele de protecție a muncii, decît să se reflecteze cu regrete tîrzii asupra lor de pe patul de suferință, în urma unui accident.

Ing. Iosif REMETE,
inspector șef adjunct din Inspectoratul județean pentru protecția muncii — Deva

Cabinetul de protecție a muncii al E.M. Uricani. In acest univers al materialelor și echipamentelor de protecție, muncitorii ce se află la începutul deprinderii meseriei de miner deslușesc tainele mijloacelor de protejare a integrității fizice și sănătății celor ce muncesc în subteran.
Foto: I. LICIU

Importanța cunoașterii caracteristicilor funcționale ale utilajelor noi pentru exploatarea lor în deplină siguranță

Pe zi ce trece, la minele noastre se accentuează considerabil mecanizarea operațiilor miniere de extragere a cărbunelui. Această realitate impune luarea de măsuri pentru ca exploatarea noilor mașini și utilaje să se facă în condiții de securitate deplină pentru cei cărora le este încredințată utilizarea la fronturile de lucru din abataje și galerii a combinelor miniere, plugurilor de cărbune, mașinilor de încărcat, instalațiilor de perforaj, transportoarelor grele ș.a. Cu ce cunoștințe despre utilajele introduse în subteran trebuie înarmați mecanizatorii mineri, muncitorii electromecanici, maiștrii și alți factori din aparatul tehnic al sectoarelor miniere?

La utilajele miniere noi care se introduc în exploatare, după cum este și normal, în primul rînd, trebuie să cunoaștem destinația pentru care acestea au fost fabricate să funcționeze și caracteristicile lor tehnice. In general utilajele pentru industria minieră sînt comandate după o prealabilă consultare a cataloagelor tehnice prezentate de firma constructoare, după ce un consiliu de specialiști cu compoziție tehnică competentă a pus în balanță oportunitatea achiziționării utilajului și eficiența economică a acestuia și a dat verdictul de aprobare.

O dată ajunși în posesia utilajului, se procedează din nou la studierea caracteristicilor funcționale ale acestuia, se asamblează utilajul la atelierul de la suprafață și se fac probe de funcționare în gol la toate organele acestuia în prezența personalului ce urmează a-l manevra și a personalului tehnic ce urmează a supraveghea și controla buna lui funcționare. O primă cerință pentru descifrarea caracteristicilor tehnico-funcționale la utilajele din import este etichetarea în limba română. Dar iată obiectivele acestor probe și verificări: se verifică dacă toate comenzile răspund fidel la manevrarea butoanelor de comandă, insistîndu-se în special asupra acelor dispozitive care privesc securitatea utilajului, a personalului de deservire și control și a altor persoane aflate în apropierea lui în timpul funcționării. Așa de exemplu se verifică cu atenție legăturile de împămîntare pentru evitarea posibilității de electrocutare, funcționarea butoanelor de avarie care au ca scop oprirea imediată a utilajului atît în caz de avarie tehnică cît și în caz de pericol pentru personalul din apropiere.

O atenție majoră se cere acordată dispozitivelor de blocare atît mecanice cît și electrice care au rolul ca atunci cînd utilajul se află în inactivitate să nu poată fi pus în funcțiune sau manevrat accidental de către persoane necompetente. Funcționarea ireproșabilă a acestor dispozitive de blocare are o deosebită importanță; blocarea combinelor în timpul exploatării lor este obligatorie pe perioada cît se efectuează în abataj operații de dirijare, armare, curățire cît și pe perioda efectuării reviziilor electrice sau mecanice. Este de la sine înțeles că de la probele utilajului dinaintea introducerii lui în subteran nu lipsește personalul de întreținere și reparații care, cu această ocazie, se documentează asupra fiecărei părți funcționale a utilajului.

După prezentarea utilajului la suprafață unde participă personalul interesat în exploatarea lui și unde de exemplu în cazul combinelor miniere pe lîngă funcționarea în gol se procedează și la montarea unui tronson de transportor pentru a fi studiată comportarea utilajului în mers cu diferite viteze de avansare, urmează introducerea lui în mină, la locul de muncă destinat funcționării acestuia.

Paralel cu aceste operațiuni, din timp trebuie să se școlarizeze personalul ce urmează a manevra și întreține noile utilaje, cu scopul cunoașterii în amănunt a funcționării acestora, a ști să le exploateze corect și cu maximum de eficiență și în condiții de securitate a muncii. Instruirea și școlarizarea personalului se face în lumina instrucțiunilor de lucru întocmite pe baza prescripțiilor tehnice de utilizare elaborate de firma constructoare și completate la fiecare mină în funcție de specificul condițiilor locale și corelate cu prescripțiile de exploatare minieră și tehnică a zăcămîntului.

O dată introdus în subteran și montat la locul unde urmează să își desfășoare viitoarea activitate, utilajul este „prezentat" viitorilor colaboratori, adică întregii brigăzi de muncitori de la locul de muncă. Aceasta pentru motivul că fiecare muncitor este obligat să cunoască funcționarea utilajului și în special să insiste asupra dispozitivelor de oprire a acestuia în caz de avarie sau accident.

Pentru combinele miniere moderne, fabricile constructoare au prevăzut un dispozitiv de alarmare acustică care se percepe înainte ca utilajul să intre în funcție și aceasta cu scopul de a atenționa personalul din apropiere că în următoarele secunde utilajul intră în acțiune și trebuie să se ia cuvenitele măsuri de securitate pentru a nu fi accidentați la pornirea transportorului care anticipă pornirea combinelor.

Iluminatul locului de muncă este o altă condiție necesară fără de care nu se poate lucra cu utilajul în condiții normale, de securitate. La majoritatea stratelor unde cu ocazia tăierii se dezvoltă praf de cărbune trebuie asigurată funcționarea dispozitivelor de pulverizare a apei cu care combinele sînt dotate, în scopul umezirii prafului rezultat în urma acțiunii organului tăietor, aglomerării acestuia și precipitării lui.

In cazul înclinărilor mari combinele sînt asistate de trolii de siguranță care au ca scop ancorarea suplimentară a acestora împotriva ruperii lanțului tractor de deplasare. Se impune ca, paralel cu menținerea în funcțiune a dispozitivelor de siguranță de pe combină, abatajul să dispună de un dispozitiv de întrerupere a energiei electrice de pe traseul abatajului care este accesibil tuturor și care poate fi acționat prin simpla tragere a unui fir de oțel pozat de întregul traseu al abatajului cu scopul ca orice persoană care sesizează pericolul unei avarii, accident sau vreo anomalie să acționeze acest dispozitiv și prin aceasta să oprească utilajele (combina, transportor etc.) pentru prevenirea unor evenimente nedorite la frontul abatajului.

Controlul atmosferei locului de muncă este obligatoriu și necesar pentru funcționarea utilajelor electrice care, după cîte se cunoaște, în caz de acumulări de gaz metan de 1,8 — 2 la sută și a împrejurărilor nefericite a deteriorării izolațiilor sau echipamentelor electrice pot conduce la explozii cu urmări incalculabile. De aceea toate locurile de muncă trebuie prevăzute cu mijloace de detectare a gazului metan.

Pentru a asigura o capacitate de producție și funcționare fără întrerupere, periodic, după un grafic stabilit, se efectuează revizii cu scopul menținerii parametrilor utilajului și a verificării funcționării dispozitivelor de protecție.

La sfîrșitul schimbului combainerul este obligat să întocmească un raport al activității din schimbul desfășurat în care să se menționeze eventualele anomalii și defecțiuni constatate, pentru a se lua măsuri de îndreptare a lor și pentru a se putea urmări în timp comportarea utilajului și eficienta lui.

Muncitori mecanizatori, muncitori electromecanici, maiștri și cadre tehnice, acordați toată atenția instrucțiunilor de exploatare tehnică și normelor de tehnica securității muncii la utilizarea mijloacelor moderne de tăiere a cărbunelui!

Ing. Petru IOSIP
inginer principal III, serviciul control protecția muncii, Centrala cărbunelui Petroșani

CHENAR... PE MĂSURĂ

Pe fondul sănătos al activității generale desfășurate cu pasiune și dăruire în abataje și galerii de zecile de mii de salariați de la unitățile din bazinul Văii Jiului pentru realizarea optimă a sarcinilor sporite ale cincinalului actual la extracția cărbunelui, se mai interpun, spre regret, alături de rezultatele bune încă destul de multe puncte întunecoase. Ce sînt ele?

Există încă destui „cavaleri" ai neglijențelor și ai bravadei în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ai nereguliilor — oameni lipsiți de simțul răspunderii care, detestînd ordinea și disciplina muncii socialiste, ignorînd normele de conduită și de siguranță specifice activității din subteran aduc grave prejudicii producției, lovesc în securitatea tovarășilor lor de muncă și a lor proprie. Amintind că fața de tributarii unor atari năravuri nu trebuie avută îngăduința, clemența din partea colectivelor în care muncesc, noi am găsit cu cale să le rezervăm un mijloc adecvat de a le da în vileag metehnele în fața opiniei publice. Așadar în pagina de față și în altele care vor urma îi vom înrăma — într-un chenar anume croit pe măsura lor — pe toți acei care se încumetă să se abată de la regulile și normele sacre ale meritului.

ATENȚIE: AVALANȘĂ!

Unde? Cînd? Nici o grijă! Nu ne pindește nici o avalanșă adevărată de zăpadă. Nu. Doar simpla întîmplare a făcut ca despre acest fenomen al naturii atît de temut în regiuni cu munți înalți, să vorbim tocmai acum, într-o perioadă propice manifestării lui. Dar despre o avalanșă ce implică pericole sociale tot este vorba. Numai că, în cele ce urmează, ne vom ocupa de una cu totul de altă natură: o avalanșă de... nereguli în munca din subteran.

Iată-ne deci pe traseul desfășurării „avalanșei": abatajul frontal din stratul 13 blocul III al minei Vulcan. Masa de nereguli a „avalanșei", constatate recent de organele de control competente din Centrala cărbunelui, este într-adevăr considerabilă, amenințătoare:

● la frontul abatajului menționat, brigada de mineri a lui Nicolae Stoica a neglijat montarea podurilor prevăzute în monografia de armare;

● frontul nu era prins corect pe toată lungimea lui;

panoul II în partea superioară, pe o porțiune de 4 ml, a fost găsit neasigurat (stîlpi rupți, pericol de surpare;

● pulverizatorul aer—apă montat în punctul de deversare a transportorului nu funcționa, lăsînd ca praful de cărbune să se ridice în aer și răspîndească în lucrarea minieră.

Desigur, semnalul de alarmă s-a dat: „opriți avalanșa deficiențelor!" S-a oprit avansarea frontului și s-a dispus luarea de măsuri pe loc pentru asigurarea abatajului, bandajarea frontului și punerea în funcțiune a pulverizatorului. Dar oare aceste treburi dacă tot se cereau făcute (N.T.S. le impuneau!) de ce nu au fost făcute de către N. Stoica și ortacii săi și de maiștrii mineri în cauză la timp și din proprie inițiativă?

PROVERB „UITAT"

Se spune, nu lipsit de temei, că simptonul cel mai acut pentru cineva cînd e pe cale de a comite greșeli este acela că începe să uite... proverbele. Să le uite ori să ignoreze înțelesul lor mustind de înțelepciunea poporului care le-a zămislit, e totuna. Putem argumenta cu „n" cazuri. Iată unul. La descinderea făcută în ziua de 4 februarie a.c. la un abataj cameră din stratul 13 blocul IX din sectorul VI al minei Vulcan, organele de control ale serviciului de aeraj și protecția muncii din C.C.P. au constatat un șir de deficiențe în desfășurarea procesului muncii, de neconformări în ce privește respectarea normelor de protecție a muncii în subteran. Conducerea sectorului a primit atunci indicații, termene precise pentru remedierea deficiențelor constatate.

Cînd a fost la scadență, organele care au făcut controlul au avut „curiozitatea" să vadă ce s-a făcut cu remedierile recomandate. Surpriză! Neplăcută. Deficiențe serioase nu fuseseră urnite din loc pentru soluționare: instrucțiunile de lucru pentru transport pe suitor nu erau încă afișate la locul indicat; paravanul din lemn rotund nu fusese montat în fața troliului. Conducerea sectorului ce și-a zis: lasă că merge și așa. Și a dat uitării proverbul care spune că ulciorul nu merge de multe ori la apă. Organele de control însă nu l-au uitat; i-au administrat șefului de sector, ing. I. Dăbuleanu, o mustrare ca să-i fie antidot împotriva... lapsusului. Acum spuneți și dumneavoastră: nu-i lucru adevărat cu simptomul de care vorbeam la începutul acestor rînduri?

AH, ARTIFICIERII!

O exclamație. De bine? De rău? Pro? Potrivnică?

Să pătrundem în sensul cuvintului „barat" de sensul mirării. In ultimul timp s-au înmulțit exclamațiile la adresa acestei categorii de muncitori din subteran, cînd vine vorba despre respectarea normelor de siguranță la efectuarea lucrărilor de pușcare. Ah, artificierii! O exclamație nu de admirație la adresa multora dintre ei, ci de năduf. Și cum nu ai exclama stupefiat și indignat, cuprins de îngrijorare la aflarea actelor de-a dreptul iresponsabile de care sînt în stare unii artificieri. Iată cîteva mostre: la mina Uricani în abatajul cameră nr. 10 din sectorul II a apărut metan în concentrație de 5 la sută; deși ordinul de pușcare a fost contramandat, artificierii Virgil Lihu, St. Rusu și Gheorghe Nichita au continuat să puște și încă cu mică întîrziere. Chiar și sancțiunea de retragere a dreptului de pușcare pe timp de trei luni ce li s-a „administrat" pare prea blîndă față de gravitatea faptei.

O încălcare grosolană a N.T.S. a comis și artificierul Tudor Moldovan de la mina Vulcan, pușcînd în preabatajul direcțional din stratul 13, blocul III fără a fi luate măsuri de a se monta pulverizatorul aer-apă și împiedica formarea prafului de cărbune la front în timpul explodării găurilor de pușcare. Și lista cazurilor mai recente sau mai vechi, mai grave sau mai puțin grave în care au fost implicați atîția și atîția artificieri ar putea continua. Și nu e bine. Opinia colectivelor miniere este necesar să acționeze mai intransigent pentru a-i trezi la realitate. La realitatea că munca artificierilor—prin natura ei — este incompatibilă cu atitudinea de ignorare a normelor de securitate a muncii în subteran.

— Ah, artificierii! O exclamație al cărei sens îl dorim comutat în POZITIV.

RABAT PRAFULUI SILICOGEN?

Așa s-ar părea. Este de necrezut, dar o asemenea atitudine retrogradă se mai întîlnește totuși la unii din minerii noștri de la lucrările de înaintare în piatră. Din ce în ce mai rar — e adevărat — dar tot se mai găsește unii dispuși să plătească tribut comodității lor de a nu utiliza mijloacele tehnice cu care e dotat locul respectiv de muncă pentru combaterea formării prafului silicogen. Și ce tribut scump: propria sănătate împinsă în ghiarele necruțătoarei boli profesionale specifică meritului — pneumoconioza.

Dar să concretizăm cu un fapt autentic. La mina Uricani, în galeria de aeraj ce se sapă la orizontul 500 spre stratul 15 blocul V/1, la un recent control al organelor competente au fost găsiți minerii din brigada lui Stoian Băutu executînd perforajul în steril pe cale uscată. Orice comentariu este de prisos în privința unghiului prin care igiena muncii este privită în brigadă, în rîndurile artificierilor și maiștrilor ce răspund de organizarea procesului muncii la lucrarea de înaintare cu pricina. De altfel, pentru abaterile săvîrșite șeful de brigadă S. Băutu, artificierul Ioan Georgică și minerul Petru Coșa s-au ales cu cîte o retrogradare. Aviz amatorilor!

Primele noțiuni de protecție a muncii (în clișeu: utilizarea măștii individuale de autosalvare) cu care se înarmează muncitorul nou angajat pentru subteran.

Aspect de la centrul de instruire a noilor angajați — Vulcan.

Pagină publicată la cererea Centralei cărbunelui Petroșani

„TIMP ȘI ADEVĂR"

de Eugenia Busuioceanu

Literatura noastră dramatică a cunoscut, în ultimii ani, o redescoperire a tematicii sociale, abordată de data aceasta din unghiul de vedere al adevărului, incomod pentru unii, crud pentru alții dar imposibil de escamotat. Un întreg arsenal de mijloace factice, de intrigi aseismice și personaje devitalizate a fost abandonat spre a fi înlocuit cu dezbaterea sinceră de idei, cu ciocnirea curajoasă între caractere și realități, apte a-i angaja efectiv pe spectatori, a le solicita întrebări și răspunsuri posibile la probleme de mare interes social.

Din acest punct de vedere piesa Eugeniei Busuioceanu „Timp și adevăr" — montată în premieră pe țară de Teatrul „Valea Jiului" — constituie, fără îndoială, o realizare foarte interesantă. Autoarea își urmărește personajele pe intervalul a două decenii de transformări profunde în structura societății noastre în mentalitatea oamenilor, transformări care au generat nu o dată conflicte puternice, pline de dramatism. Personajul central al piesei este inginerul Victor Dumbravă, un comunist cinstit, curajos, capabil, care printr-un concurs de împrejurări cade în plasa intereselor meschine ale profesorului universitar Constantin Dumitriu, un acaparator de idei, veleitar abil și intrigant. In momentul în care Victor încearcă să se elibereze de sub tutela strivitoare a acestuia, Dumitriu vede în el un dușman, un concurent periculos la scaunul pe care și-l apără cu atîtea ardoare și își pune în joc toată influența care o are pentru a-l distruge. Recurgînd la felurite acuzații de „conjunctură", la aserțiuni care trăgeau pe atunci greu în cumpănă și la o cazuistică nerușinată, Dumitriu îl trimite în pușcărie pe Victor, privind astfel știința de aportul unui specialist de prestigiu internațional numai spre a-și satisface interesele egoiste. Dar pe măsură ce ne apropiem de anii noștri, evenimentele se limpezesc treptat, adevărul triumfă și Victor Dumbravă, victimă inocentă a egoismului, carierismului, minciunii este repus în drepturile sale. In acest timp impostorul așteaptă crispat ca propriile-i minciuni să se întoarcă precum un bumerang împotrivă-i, dar acum realitățile sînt altele și degringolada lui Dumitriu nu e urmată de privațiunea libertății, cum se aștepta acesta, ci așa cum e firesc, de oprobriul public. Conflictul piesei se desfășoară pe două planuri, atît pe cel familial cît și pe cel social, amîndouă de o maximă intensitate.

Alături de cei doi eroi, în confruntare directă apar o seamă de alte personaje, fiecare cu destinul și personalitatea sa bine conturate. Autoarea stăruie mai ales asupra lui Mihai Rotaru și a Ancăi Cernat, colegi de promoție distanțați prin comportarea lor față de evenimentele la care participă sau la care asistă ca martori. Anca alege de bună voie calea provinciei, scîrbită de lașitatea lui Mihai cu care ar fi trebuit să se căsătorească. Ea își făurește cu timpul o solidă reputație profesională și dacă apropierea sa de Victor se realizează pînă la urmă, este datorită afinităților de structură spirituală dintre cei doi, mult timp latente dar, de la un moment dat, din ce în ce mai conturate și finalizate prin căsătorie. Mihai Rotaru, chimist eminent, șef de promoție, însă caracter ezitant, ușor convertibil eșuează în servilism. lașitate, conformism alături de șeful său atît de compromis, Constantin Dumitriu. Din galeria personajelor negative se desprinde și Magda, fiica lui Dumitriu, infestată fără scăpare de „codul moral" căruia i se închină și tatăl său. Singura ființă din familia Dumitriu care izbutește să-și recîștige echilibrul sufletesc, grav zdruncinat de evenimentele din jur, este Rodica, fiica lui

Cronică

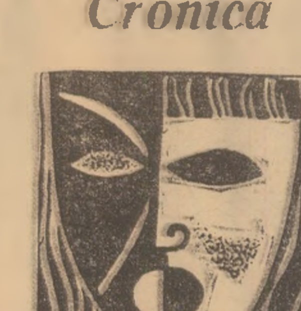

dramatică

Victor și a Magdăi, aflată sub influența benefică a tatălui său și avînd de partea sa vitalitatea și optimismul tinereții.

Autoarea operează o secțiune adîncă în realitate, lipsită de reticențe care ar fi putut să atenueze forța conflictului, dînd la o parte straturi de murdărie pentru a face să triumfe adevărul. Piesa este un elogiu viguros adus calităților și purității morale, spiritului creator și o pasionantă chemare la apărarea acestora împotriva indivizilor aflați de-a curmezișul evidențelor, vizavi de profilul etic al omului de astăzi.

Ritmul viu al piesei este conferit de dialogul franc și zvîcnit, încărcat de electricitate al personajelor, de succesiunea dinamică a tablourilor (13 la număr), de forța de penetrație și iradiere a ideilor.

„Teatrul trebuie să satisfacă inteligența spectatorului și totodată să-l zguduie pînă în măduva oaselor" spunea Peter Brook. Se pare că de la această idee, de altfel nu nouă dar uneori răstălmăcită, a pornit și regizorul CĂLIN FLORIAN, aflat la a treia montare pe scena petroșăneană. Asistăm astfel mai puțin la reconstituirea minuțioasă a atmosferei și mai mult la explorarea conținutului de idei al textului, prin sublinierea unor situații-limită a unor replici-cheie, prin evitarea unui patetism parazitar ori a unei efuziuni lirice deplasate. Actorii, cu mici și neglijente excepții, înțeleg să se conformeze acestei viziuni regizorale adoptînd un stil de joc unitar, modelat însă pe caracterul fiecărui personaj. Avem din nou în această piesă măsura talentului în continuă rotunjire a actorului MIHAI CLITA care, în rolul inginerului Victor Dumbravă, găsește mijloace fericite de expresie scenică, împrumutînd personajului căldură, sensibilitate, forță. In demersul său își găsește un „aliat" excelent în actrița RUXANDRA PETRU care caligrafiază cu finețe și pătrundere psihologică frumusețea spirituală a inginerei Anca Cernat. RUXANDRA PETRU și MIHAI CLITA formează un tandem scenic rodat în multe spectacole, sincronizat și plin de calități, de la care putem aștepta multe izbînzi.

In rolul lui Constantin Dumitriu, DUMITRU DRĂCEA a adus toată experiența sa profesională, dublată de o trăire autentică pregnant diferențiată după momentele de mărire și de decădere ale personajului. Un Mihai Rotaru interesant, însă nu lipsit de unele scăderi de ritm, realizează actorul CONSTANTIN DUMITRA, mereu mai nuanțat, mai convingător de la un rol la altul. In rolul Magdei, PAULINA CODREANU a încercat — de multe ori cu succes — noi mijloace de expresie, nelăsîndu-se furată de anumite trăsături ale personajului care ar fi putut s-o împingă spre repetarea unor ticuri deprinse în alte roluri apropiate ca factură. Un cuvînt bun pentru actorul NICOLAE NICOLAE care a reușit să aducă pe scenă prestanța profesorului universitar Laurențiu Sturzu, chiar dacă nu reliefînd totdeauna și trăsăturile pozitive de caracter ale acestuia. O revelație pentru noi a fost eleva ANDREEA PETRESCU (aflată la primul său rol pe o scenă profesionistă), proaspătă, sigură pe sine, convingătoare. In celelalte roluri au apărut actorii MIRCEA ZABALON, VALER DONCA, CLAUDIA PETRESCU, VASILE DUȚU, MARCEL POPA și alții. Distribuția foarte numeroasă a piesei a solicitat mai mult de jumătate din colectivul artistic, fapt care, de data aceasta, nu a speriat teatrul în realizarea lucrării.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a ne referi la aportul cu adevărat substanțial adus la reușita spectacolului de scenografia expresivă, esențializată, funcțională a pictorului scenograf craiovean VASILE BUZ. Scena drapată în negru, culoare care subliniază dramatismul acțiunii, are ca punct de interes un panou decorativ care la schimbările puținelor elemente de decor ce sugerează locul acțiunii (schimbările acestea se fac cu cortina deschisă), se transformă în ecran pe care se perindă diapozitive menite a prefața simbolic fiecare tablou. E o rezolvare ingenioasă, economicoasă și foarte adecvată încărcăturii de idei a lucrării.

Piesele „Patru oameni fără nume" de Radu Bădilă și „Timp și adevăr" de Eugenia Busuioceanu sînt dedicate de Teatrul „Valea Jiului", gloriosului semicentenar al Partidului Comunist Român. Realizarea lor artistică, seriozitatea, dăruirea cu care sînt interpretate ne dovedesc că actul includerii lor în repertoriul teatrului petroșănean depășește semnificația unui gest obișnuit, ridicîndu-se, așa cum se și cuvenea, la prestanța unei acțiuni îndelung chibzuite, cu profunde implicații emoționale și de gratitudine față de partid, acum în preajma aniversării sale.

Constantin PASCU

Documentele U.T.C. în dezbatere

La Institutul de mine din Petroșani, au loc, în aceste zile, în cadrul adunărilor generale ale asociației studențești, vii dezbateri asupra documentelor Congresului al IX-lea al U.T.C. și conferinței U.A.S.R. Îmbinate cu obișnuitele probleme ale activității profesionale, dezbaterile prilejuiesc studenților o cunoaștere aprofundată a sarcinilor trasate de la tribuna înaltului forum al tineretului.

Avîntul revoluționar

(Urmare din pag. 1)

meau referitoare la starea de spirit a muncitorimii că „elementele revoluționare îndrumă pe muncitori pentru a-și susține revendicările, tinzînd chiar la cucerirea puterii politice"...

In asemenea împrejurări muncitorii cer ca toate acordurile dintre patroni și ei să fie stabilite de o comisie mixtă, în care să aibă reprezentanți. De subliniat este faptul că în repetate rînduri patronii au fost nevoiți să recunoască că aceasta este o urmare a mișcărilor din 1918. Iată ce se spune într-un raport referitor la acest lucru: **„Mă refer în această privință la bolșevismul, a cărui excrescență a fost controlarea afacerilor producției și expediției de cărbuni a exploatărilor, prin organe emise din sînul muncitorilor, așa zișii comisari, urmau apoi comisiunile pentru stabilirea acordurilor și, în sfîrșit declararea dictaturii proletare".**

Influența elementelor revoluționare crește mereu în sînul muncitorimii din Valea Jiului, care devine tot mai puternică și se organizează tot mai bine, reușind de nenumărate ori să cîștige satisfacerea anumitor revendicări. Edificator în acest sens este conținutul unui raport în care conducerea societății era nevoită să recunoască că **„de acest pericol roșu nu mai putem scăpa altfel decît, dacă le dăm muncitorilor ce le revine de drept, împiedecîndu-i însă în același timp de a ajunge la astfel de drepturi și prin ele în posesiunea unei astfel de puteri pe care ar folosi-o numai pentru a răsturna ordinea socială de azi".**

Și într-adevăr de ceea ce se temeau exploatatorii nu au scăpat, pentru că la 5 ianuarie 1919, muncitorii din Valea Jiului se ridică din nou la luptă declarînd grevă. Așa cum se relevă în documentele vremii autoritățile au adus armate în vederea înăbușirii grevei, care imediat au ocupat încrucișările de străzi și au început să dezarmeze pe cei 12 000 de mineri greviști. Greviștii însă n-au putut fi înfrînți decît după două zile.

Cum era firesc, în urma satisfacerii parțiale a unor revendicări de ordin economic și eliberarea celor arestați, muncitorii au început lucrul în după-amiaza zilei de 8 ianuarie. Datorită terorii dezlănțuite de autoritățile militare, după două săptămîni greva izbucnește din nou cu o mai mare intensitate. De data aceasta cele mai mari ciocniri între muncitori și armată au avut loc la Lupeni, cînd datorită superiorității celei din urmă greva a fost înăbușită, iar 78 de muncitori mineri fiind acuzați ca organizatori ai grevei au fost trimiși la Curtea marțială din Sibiu.

Asemenea greve și manifestări protestatare au avut loc în tot cursul anului 1919 și începutul lui 1920 și în regiunea auriferă a Munților Apuseni la Societatea Ruda 12 Apostoli din Brad, la mina Dîlja din Petroșani și iarăși la Lupeni, Vulcan și Aninoasa.

Nemulțumirile se adîncesc, spiritul revoluționar crește, iar la 19 martie 1920 muncitorii înaintează Direcției minelor din Petroșani un ultimatum în care se arată că dacă în 24 de ore nu li se satisfac cererile, vor declara grevă. Cum era de așteptat, cele cerute nu sînt satisfăcute, ba, mai mult, salariile care trebuiau plătite cu mult înainte nu se achită nici la 20 martie. Și așa cum ne-o dovedește un document al vremii: **„Nemaiputînd îndura mizeria, foamea, condițiile grele de muncă, nelegiuirile și prigoana autorităților, muncitorii mineri, români și maghiari din Petroșani au declarat grevă la 22 martie 1920, grevă care la 26 martie a cuprins și Aninoasa, Petrila și Lonea, numărul minerilor aflați în grevă, în această zi ridicîndu-se la 9 000. Armata intră în acțiune și începe evacuarea muncitorilor din case pe stradă. Mulți muncitori se retrag în munții din apropiere, iar după reîntoarcerea acasă încep să manifesteze pe străzi pentru eliberarea celor arestați. Cu toate că intervine din nou armata, muncitorii nu se intimidează, dar la a doua intervenție a acesteia, cînd se înregistrează ciocniri sîngeroase muncitorii sînt nevoiți să cedeze".**

Dezvoltarea rapidă a luptelor greviste, și în special grevele pe ramură, orașe sau zone, anunțau premisele unei greve generale pe întreaga țară. La aceasta au contribuit în cea mai mare măsură militanții revoluționari, în frunte cu membrii grupurilor comuniste, care în această perioadă desfășoară o activitate mai sistematică de răspîndire a ideilor comuniste. Acum sînt publicate o serie de broșuri care cuprind lucrări ale lui Lenin și documente ale Internaționalei Comuniste, acum se simte tot mai puternic influența grupurilor comuniste, care cereau transformarea partidului socialist în partid comunist.

In asemenea împrejurări se apropia ziua de 20 octombrie cînd în întreaga țară avea să înceapă greva generală, care a avut un caracter politic. Obiectivul principal al ei a fost cucerirea de drepturi democratice, printre revendicările grevei generale înscriindu-se recunoașterea sindicatelor și a comitetelor de întreprindere, retragerea gărzilor militare din întreprinderi, încetarea represiunilor împotriva membrilor organizațiilor muncitorești etc. Greva s-a manifestat mai puternic în unele centre ale Transilvaniei și îndeosebi în Valea Jiului. Intr-un raport al Inspectoratului minier din Petroșani se arăta că în dimineața zilei de 21 octombrie 1920 greva primește un caracter general în toată Valea Jiului.

Și acum ca și altă dată autoritățile trimit armata pentru a forța pe muncitori să reia lucrul. Cei care nu au reușit să fugă în munții din apropiere au fost arestați și duși sub escortă la lucru, dar chiar dacă erau introduși cu forța în mină ei nu lucrau. Iată ce se spune într-un act oficial despre adeziunea muncitorilor: **„Faptul că minerii s-au opus cu atîta dîrzenie măsurilor represive și au continuat circa 14 zile greva, se datorește activității puternicului grup comunist, care a mobilizat și a condus pe mineri, inițiind diferite forme de luptă, de la retragerea în păduri și ocuparea galeriilor pînă la demonstrații de stradă, ca aceea de la Vulcan".**

Desigur că după înnăbușirea sîngeroasă a grevei au urmat tot felul de represiuni și percheziții cu scopul de a îndepărta în primul rînd elementele comuniste pentru că așa cum se arată într-un memoriu **„înaintea grevei muncitorii erau stăpîniți cu desăvîrșire de ideile comunismului și ale Internaționalei Comuniste"**

Experiența luptelor revoluționare la care ne-am referit în mod succint scot în evidență combativitatea și voința de luptă a maselor, elanul revoluționar al lor și demonstrează că luptele proletariatului de pe meleagurile noastre, ca și ale întregii clase muncitoare din țara noastră s-au ridicat pe o treaptă nemaicunoscută pînă atunci, dar au arătat totodată că proletariatul are nevoie în primul rînd, de un partid marxist-leninist capabil să-l organizeze și să-l conducă în luptă, ceea ce se va înfăptui la 8 mai 1921.

TV

SÎMBĂTĂ 20 MARTIE

17,00	Deschiderea emisiunii.
18,15	Bună seara, fete! Bună seara, băieți!
19,20	1 001 de seri.
19,30	Telejurnalul de seară.
20,00	50 de ani în 50 de evocări
20,10	Tele-enciclopedia.
21,00	Interpretul preferat: Mihaela Mihai.
21,15	Film serial: „Incoruptibilii".
22,05	Romanțe și cîntece de petrecere.
22,35	Telejurnalul de noapte.
22,45	Box: România — Danemarca.

Simfonie în... alb-negru

Ghiocei pentru JIUL

21 martie — ziua Echinocțiului — va marca, se pare, începutul primăverii celei adevărate. Blîndul soare a topit zăpada de pe dreptunghiurile stadioanelor și se străduiește să usuce cît mai repede firele de iarbă. De acum apele vor curge mai domoale și mai curate, limpezind sufletele pătimașe de fotbal. Prima „rată" de ghiocei s-a consumat de mult. Cea de a doua coincide cu Echinocțiul, oferindu-ne plăcerea să ducem duminică ghiocei jiuliștilor, ghiocei albi și curați ca și gîndurile noastre, ca și speranțele noastre în succesele lor. Să ducem duminică la stadion optimism și obiectivitate, credința în succesul favoriților noștri, ospitalitatea cunoscută care ne-a adus anul trecut „Trofeul Petchowschi". Dar înaintea meciului Jiul — Rapid să traversăm terenurile celorlalte șapte partide de mîine, cuprinse în etapa a II-a a returului diviziei A.

PETROLUL — S. C. BACĂU. Duminică petroliștii au „forat" cam adînc: de la 2 la 6 (locurile în clasament), aducînd de la Iași o „cisternă" cu... 3 goluri. Dar mîine ei își vor reface „moralul" în compania celeilalte moldovene — S. C. Bacău — care a luptat „frățește" în prima etapă cu Dinamo.

PROGRESUL — U.T.A. In dorința expresă de a urca pe locul său din ultimii doi ani, Bătrîna Doamnă din Arad a devenit cam nervoasă (să spună jiuliștii de nu-i așa!). Partenerul ei de duminică din Capitală o va șicana însă amarnic. Pe el — Progresul — îl ard cam tare razele lanternei. Și fără punctele de mîine...

F. C. ARGEȘ — „U" CRAIOVA. „Tristele" din prima etapă se vor confrunta mîine în Trivale, acasă la Dobrin. Pentru a sălta puțin din zona neliniștii, Ozon trebuie să nu cedeze nici un punct lui Coidum. Poate va fi așa. Dar ambiția oltenilor e mare...

DINAMO — C.F.R. CLUJ. Trupa lui Eugen Iordache

Avancronică fotbalistică

nu poate emite pretenții în fața unei echipe care dorește mai mult ca niciodată să fie prima. Blondul Dumitrache, inclus recent într-o selecționată a lumii — pentru Moscova, 27 mai a.c. — se va gîndi probabil și la acest lucru.

FARUL — STEAGUL ROȘU. De data aceasta, pe malul mării se întîlnesc două „vesele" de duminică. Noi mergem cu cuplul de „olimpici" constănțeni Oprea — Caraman care va juca împotrivă, nu alături de cuplul de „olimpici" brașoveni Dumitriu II — Györfi.

„U" CLUJ — STEAUA. Pierzînd primul examen — cu Rapid — datorită răspunsurilor bine gîndite dar greșit „afirmate", studenții clujeni vor încerca mîine să tranșeze soarta partidei în favoarea lor prin mai mult calm și precizie. Și bănuim că vor reuși.

C. F. R. TIMIȘOARA — POLITEHNICA. Cu toată agonia lor de puncte, cu toată spectaculoasa revenire a lui Gaboraș, cu tot avantajul terenului propriu și al publicului, nu credem că le va fi prea ușor timișorenilor să treacă de gîndurile Politehnicii. Probabil ceferiștii vor învinge, dar destul de greu.

JIUL — RAPID. Să ducem jiuliștilor ghiocei; ghiocei albi și curați ca și gîndurile noastre, ca și speranțele noastre în succesele lor. Se pare că noua formulă de echipă a Jiului aduce cu ea nu doar tinerețe, ci și un surplus de pregătire, de voință, de încredere în propriile forțe. Altul este moralul jucătorilor după turneul în R.D.G. și după prima etapă, altul este și sistemul de stimulare materială din partea suporterilor, altele sînt și exigențele acestora din urmă. Noi credem, ca întotdeauna pînă acum, în băieții noștri. Dar ei să nu uite că întîlnesc Rapidul — o echipă sobră, puternică, cu speranțe la titlu, cu cîțiva „mexicani" de marcă — Răducanu, Lupescu, Dumitru, Neagu — în toate compartimentele ei. Anticipăm un meci frumos, cursiv, dinamic, care să nu lase urme prin bugetele jucătorilor și ale antrenorilor. Anticipăm dominația fair-play-ului pe teren și în tribune, o galerie puternică și sinceră, **„HAIDE JIUL"**, fără epitete din „Groapa" pentru oaspeți. Anticipăm ziua Echinocțiului cu ghiocei pentru Jiul și cu torțe în tribune după minutul 90.

Dumitru GHEONEA

Moment poetic sportiv

RĂDUCANU CĂTRE STAN

Aș da cu sombrero-n Jiu,
Să se ducă pe pustiu,
Dacă ți-ar fi plasamentul
Cum v-arată clasamentul!

★

STAN CĂTRE RĂDUCANU

Păstrează-ți colopul, frate,
Că Jiul curge departe
Și mîine va duce-n vale
Numai golurile tale

Mircea MUNTEANU

Pronosticul nostru la concursul PRONOSPORT

Nr. 12 DIN 21 MARTIE 1971

1. „U" Cluj	— Steaua	1
2. Progresul	— U.T.A.	1
3. Farul	— Steagul roșu	1
4. C.F.R. Timișoara	— Politehnica Iași	1
5. Petrolul	— S. C. Bacău	1
6. F. C. Argeș	— „U" Craiova	1
7. Dinamo București	— C.F.R. Cluj	1
8. Jiul	— Rapid	1
9. Internazionale	— Napoli	1
10. Juventus	— Torino	X
11. Lanerossi	— Milan	X
12. Sampdoria	— Bologna	X
13. Fiorentina	— Cagliari	1

La clubul de politică externă

După două luni de la înființare, clubul de informare asupra problemelor de politică externă, care funcționează la Liceul din Petrila, înregistrează o vie activitate în rîndurile membrilor săi. Desfășurîndu-și programul sub directa îndrumare a comisiei politico-ideologice din cadrul Comitetului orășenesc al U.T.C. Petrila, membrii clubului, coordonați de Tiberiu Gagiy, profesor de istorie, au dezbătut pînă în prezent cîteva teme legate de situația din Orientul Apropiat, diplomația Țării Românești în timpul domniei lui Mircea cel Bătrîn, probleme sociale ale Italiei contemporane.

Printre temele pregătite, și care vor fi puse în discuție în cursul lunii viitoare, amintim: „Reflectarea internațională a momentului creării P.C.R." și „Politica externă a României pentru realizarea securității europene".

Universul resurselor

(Urmare din pag. 1)

recție, a organizațiilor de partid față de necesitatea punerii cît mai depline în valoare a resurselor de perfecționare economică. De aceea, pe baza rezultatelor pozitive obținute, nu este dificil să se întrevadă că procesul valorificării va cîștiga în amploare și profunzime pe parcursul marii întreceri ce se desfășoară în cinstea gloriosului semicentenar al partidului.

Condiția ce se impune pentru aceasta este însă generalizarea eforturilor de valorificare la toate colectivele și unitățile economice, intensificarea preocupărilor pentru atragerea imediată în circuitul economic a tuturor rezervelor potențiale de creștere a producției și mai ales a productivității, de reducere a cheltuielilor de producție, îndeosebi a celor materiale, de sporire a volumului de acumulări prin economii și beneficii suplimentare. Aceasta cu atît mai mult cu cît, din păcate, mai există unități unde preocupările în aceste direcții sînt deficitare.

Evaluarea realităților economice din cuprinsul municipiului vădește încă serioase rezerve în utilizarea capacităților productive, fapt ce diminuează posibilitățile de sporire a volumului producției industriale. Exemple sînt suficiente. Cel mai revelator se pare însă a fi Fabrica de stîlpi hidraulici de la Vulcan unde, mașini-unelte de înaltă tehnicitate înregistrează indici de utilizare de valoare redusă. Pe același plan se situează modul defectuos de organizare a folosirii forței de muncă și a timpului de lucru mai ales la minele Lonea, Dîlja, Bărbăteni. Din această cauză, indicele de utilizare a timpului de lucru pe ansamblul Centralei cărbunelui se menține la un nivel scăzut — 93,5 la sută. Numai absențele nemotivate și învoirile cumulează pe două luni peste 100 000 om-ore. Adică, irosirea unui timp efectiv de lucru în care, la actualul nivel de productivitate, producția globală pe centrală ar fi putut fi sporită cu peste 3 milioane lei.

Aspectele consemnate demonstrează clar că în valorificarea rezervelor interne, posibilitățile de accelerare și intensificare a acțiunilor pot și trebuie mai energic fructificate. Necesitatea înfăptuirii exemplare a prevederilor pe acest prim an al cincinalului, obținerea unor succese de prestigiu în marea întrecere închinată semicentenarului partidului obligă colectivele și pe fiecare salariat în parte, organele de conducere și pe fiecare specialist ca, în frunte cu organizațiile de partid, să investigheze cu îndrăzneală sporită universul resurselor interne, să caute cu asiduitate soluțiile optime de valorificare și, mai cu seamă, să acționeze consecvent și autoritar pentru materializarea lor practică.

Mina Paroșeni. Atelierul mecanic. La lucru — lăcătușii Nicolae Bașincă și Ioan Holtea. Foto: N. GHENA

U.E.L. PETROȘANI angajează urgent

CONTABIL I

Angajarea se face prin transfer în condițiile prevăzute de H.C.M. 914/1968 și a prevederilor în vigoare.

Informații suplimentare se pot obține zilnic între orele 7—15 de la biroul personal al unității din Petroșani, str. 6 Martie nr. 6, telefon, prin centrală, 1520—1820.

Vizita tovarășului Gheorghe Rădulescu în R. P. Chineză

PEKIN 19 — Corespondentul Agerpres, Ion Gălățeanu, transmite: Delegația guvernamentală română, condusă de tovarășul Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a sosit vineri la prînz la Pekin, într-o vizită de prietenie, la invitația guvernului R. P. Chineze.

La plecarea din Canton, delegația a fost condusă la aeroport de Kun Shi Ciuan, membru al C.C. al P. C. Chinez, secretar al Comitetului de partid al provinciei Guandun, prim-vicepreședinte al Comitetului revoluționar provincial, de activiști ai organelor locale de partid și de stat. De la Canton la Pekin, delegația a fost însoțită de Aurel Duma, ambasadorul Republicii Socialiste România în R. P. Chineză, și Li Lien-cin, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze.

Aeroportul din Pekin, unde erau arborate drapelele de stat ale celor două țări, a cunoscut o atmosferă festivă. În întîmpinarea oaspeților români au venit numeroși locuitori ai capitalei R. P. Chineze. La coborîrea din avion, tovarășul Gheorghe Rădulescu și ceilalți membri ai delegației au fost salutați cu deosebită căldură de Li Sien-nien, membru al Biroului Politic al C.C. al P. C. Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu Hui-tzo, membru al Biroului Politic al C.C. al P. C. Chinez, adjunct al șefului Marelui Stat Major al Armatei Populare Chineze de Eliberare, Ken Biao, directorul Direcției de relații externe a C.C. al P. C. Chinez, Fan I, ministrul relațiilor economice cu străinătatea, Pai Sian-kuo, ministrul comerțului exterior, Li Sueicin, ministrul construcțiilor de mașini, Li Cian, ministru adjunct al comerțului exterior, Ciao Kuan-hua, ministru adjunct al afacerilor externe, și de alte persoane oficiale chineze.

Tovarășul Gheorghe Rădulescu și ceilalți membri ai delegației au salutat mii de cetățeni aflați pe aeroport. Într-o atmosferă entuziastă, mulțimea care flutura steguleț românești și chineze, scanda lozinci pentru întărirea prieteniei dintre cele două popoare, urînd un călduros bun venit oaspeților români.

★

PEKIN 19. — Corespondentul Agerpres, Ion Gălățeanu, transmite: Premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Ciu Enlai, a oferit o recepție cu prilejul împlinirii unui an de la sosirea la Pekin a prințului Norodom Sianuk, șeful statului Cambodgia, și al aniversării creării Frontului Național Unit din Cambodgia.

Au participat, Huan Iun-șen, Iao Uen-iuan, Li Sien-nien, Ie Ten-in, U Fa-sien, Li Tzo-pen, Ciu Hui-tzo, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, și alte persoane oficiale chineze.

La recepție a participat, de asemenea, delegația guvernamentală română, condusă de tovarășul Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care se află într-o vizită de prietenie în R. P. Chineză.

Vizita tovarășului Corneliu Mănescu în Danemarca

COPENHAGA 19. — Trimisul special Agerpres, Constantin Țintea, transmite: Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a sosit la Copenhaga, într-o vizită oficială, la invitația ministrului afacerilor externe al Danemarcei, Poul Hartling.

La sosirea în capitala danză, ministrul român a fost întîmpinat de ministrul de externe danez, Poul Hartling, de T. A. Oldenburg, secretar general adjunct, de ambasadorul Danemarcei la București, Torben Busk-Nielsen, și de alte oficialități din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

A fost de față Gh. Ploieșteanu, ambasadorul României la Copenhaga.

★

COPENHAGA 19. — Trimisul special Agerpres, Constantin Țintea, transmite: Vineri dimineața, la sediul Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei s-au desfășurat convorbirile oficiale între ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, și ministrul afacerilor externe al Danemarcei, Poul Hartling.

Au participat Paul Fischer, secretar general, Torben Busk-Nielsen, ambasadorul Danemarcei la București, alte oficialități din M.A.E. danez.

Au fost de față, de asemenea, Gh. Ploieșteanu, ambasadorul României la Copenhaga, precum și persoanele oficiale care îl însoțesc pe ministrul de externe român.

În cursul întrevederii cei doi miniștri au procedat la un schimb larg de vederi asupra relațiilor româno-daneze și a evoluției situației internaționale. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

După convorbirile oficiale, a avut loc un dejun de lucru oferit la restaurantul „Langelinie" de ministrul afacerilor culturale, pentru problemele dezarmării și cooperării tehnice cu țările în curs de dezvoltare, K. Helveg Petersen.

În cursul după-amezii, Corneliu Mănescu a fost primit de primul ministru al Danemarcei Hilmar Baunsgaard. Au fost prezenți Gheorghe Ploieșteanu și Torben Busk-Nielsen.

Întrevederea, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a prilejuit un util schimb de opinii privind relațiile bilaterale și alte probleme de interes comun.

VIETNAMUL DE SUD

SAIGON 19 (Agerpres). — În ultimele 48 de ore, forțele patriotice din Vietnamul de sud au atacat în mai multe reprize pozițiile trupelor americano-saigoneze din provincia septentrională Quang Tri. Joi seara, baza de la Khe Sanh a fost bombardată pentru a cincea oară consecutiv cu obuze de artilerie de către patrioți. Un purtător de cuvînt american a recunoscut că în timpul acestui atac au fost distruse trei camioane și un elicopter din dotarea bazei. La 16 și respectiv 18 kilometri de Khe Sanh, patrioții au supus unor puternice bombardamente cu rachete două poziții ale artileriei americane, provocînd inamicului pierderi în oameni și materiale de luptă. Pe de altă parte, o unitate a celei de-a cincea divizii americane de infanterie mecanizată a căzut vineri într-o ambuscadă organizată de patrioți, la 11 kilometri sud-vest de baza de la Khe Sanh. Mai mulți soldați americani au fost uciși.

Viața internațională

Lucrările Comitetului pentru dezarmare de la Geneva

GENEVA 19 (Agerpres). — În Comitetul pentru dezarmare de la Geneva continuă dezbaterile cu caracter general, în cadrul cărora delegațiile statelor membre își expun considerațiile asupra ansamblului problemelor de dezarmare, aflate pe ordinea de zi.

În intervenții sînt exprimate opțiunile majorității covîrșitoare a delegațiilor în favoarea înfăptuirii unor măsuri reale de dezarmare, cu prioritate în domeniul nuclear, precum și pentru angajarea unor negocieri de substanță în vederea elaborării unui tratat de dezarmare generală și totală. Dintre măsurile parțiale, se constată un interes deosebit față de interzicerea armelor chimice și biologice și încetarea experiențelor nucleare subterane — probleme care vor constitui, potrivit estimărilor, principalele teme ale tratativelor din acest an.

În acest context, multe delegații au exprimat aprecieri în legătură cu importanța și actualitatea inițiativei guvernului român de a înscrie pe agenda celei de-a 25-a sesiuni a Adunării Generale punctul intitulat „Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și efectele sale profund dăunătoare asupra păcii și securității în lume".

Vorbind despre efectele grave ale cursei înarmărilor, șeful delegației R. P. Bulgaria, Tarabanov, arăta: „Cursa înarmărilor, sub toate formele sale, continuă să sporească amenințările la adresa păcii. La acumularea de armamente tot mai perfecționate, se adaugă construcția unor mijloace de ducere a războiului din ce în ce mai complicate, care, cu toate că se bazează pe aparatură electronică și pe automatizare, nu exclud pericolul unei catastrofe prin eroare, greșeală de calcul sau simplă neglijență".

„Acumularea crescîndă a unor mijloace dintre cele mai perfecționate de ducere a războiului — declara șeful delegației R. P. Mongole — reprezintă un pericol tot mai mare pentru pacea și securitatea mondială. Această situație gravă provoacă o preocupare și o îngrijorare crescîndă în rîndul comunității internaționale. Ea întărește, totodată, hotărîrea popoarelor de a împiedica un nou război mondial și de a elimina primejdia unei conflagrații termonucleare".

„Consecințele destructive ale cursei înarmărilor pentru viața națiunilor, atît în sfera economică și socială, cît și în cea politică, fac imperativă și urgentă încetarea imediată a acestei competiții — arăta ambasadorul Poloniei, Natarof. Pe aceste temeiuri, Polonia a fost coautoare la rezoluția 2 667 (XXV) a Adunării Generale, inițiată de România și adoptată la cea de-a 25-a sesiune a Adunării Generale. Această rezoluție atrage atenția națiunilor asupra consecințelor economice și sociale ale cursei înarmărilor și asupra efectelor ei nefaste pentru pacea și securitatea mondială".

„Ca rezultat al unei inițiative române — menționa șeful delegației Olandei — Adunarea Generală a Națiunilor Unite a hotărît, prin rezoluția 2 667 (XXV), elaborarea unui studiu, de către un grup de experți, asupra consecințelor economice și sociale ale cursei înarmărilor. Sîntem bucuroși că Olanda este reprezentată în grupul de experți numiți de secretarul general al O.N.U. Ne exprimăm în mod deosebit satisfacția în legătură cu faptul că mandatul încredințat experților include toate aspectele cursei înarmărilor — nucleare și convenționale".

Referindu-se la inițiativa României, șeful delegației R. P. Ungare declara în ședința de la 18 martie: „Problemei dezarmării generale și totale i s-a acordat o atenție sporită atît la sesiunea Comitetului pentru dezarmare, cît și în dezbaterile asupra dezarmării de la ultima sesiune a Adunării Generale. Acest fapt este întrutotul explicabil, întrucît continuarea cursei înarmărilor, dezvoltarea unor armamente și sisteme de arme noi și tot mai eficiente, creșterea arsenalelor de arme nucleare și alte arme de nimicire în masă, generează o profundă îngrijorare în lume, care nu poate fi neglijată de comitetul nostru și de Adunarea Generală. Din această cauză, noi considerăm importantă rezoluția 2 667 (XXV) intitulată „Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și efectele sale profund dăunătoare asupra păcii și securității în lume, inițiată de România".

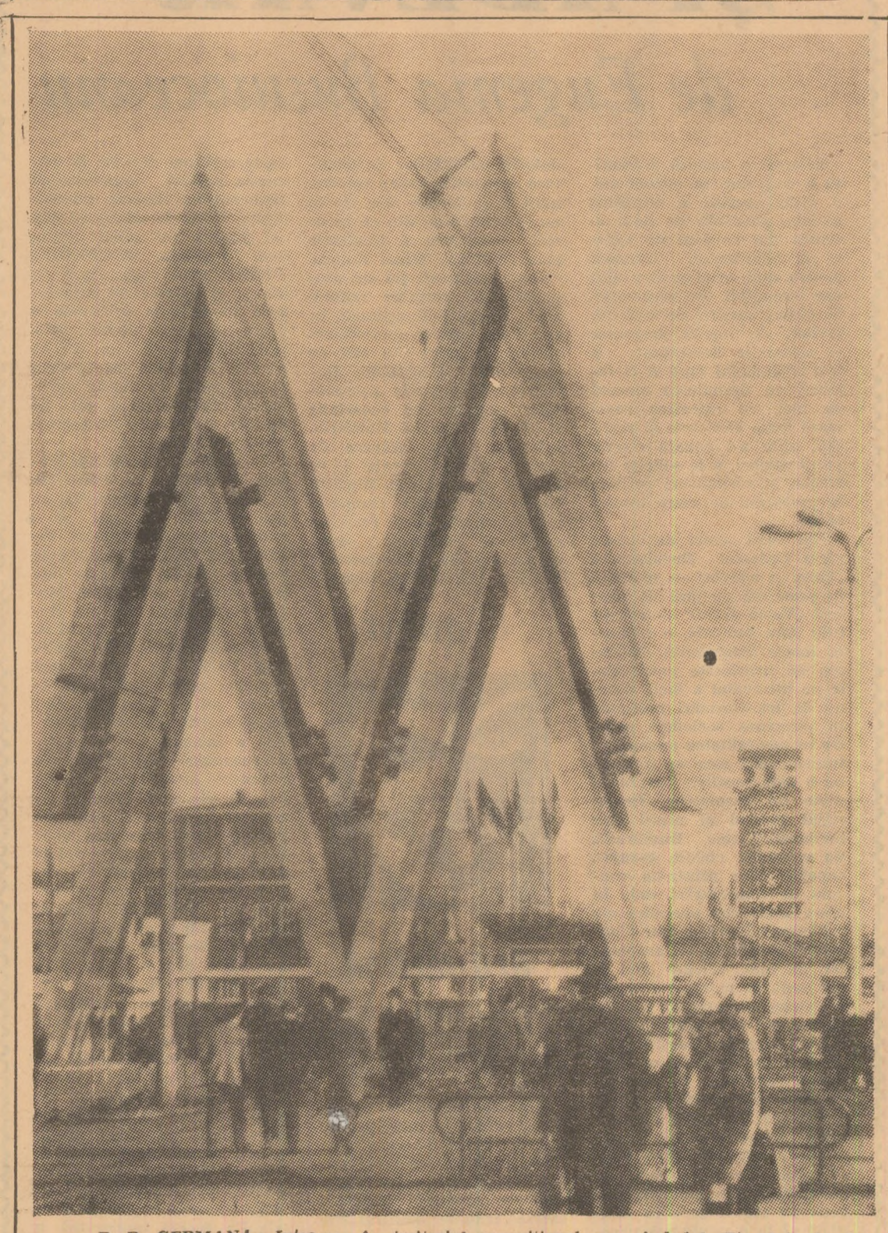

R. D. GERMANA: Intrarea în teritoriul expozițional, cu simbolul Tîrgului de la Leipzig — „MM" — înalt de 27 metri.

Un interviu al șefului statului cambodgian, Norodom Sianuk

HANOI 19 (Agerpres). — Într-un interviu acordat agenției de presă „Kampuchia", Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Național Unit al Cambodgiei (FUNK), a subliniat că, în 11 luni de luptă, poporul și forțele armate populare khmere au eliberat șapte zecimi din teritoriul țării, cuprinzînd peste 4 milioane de locuitori, și au instaurat în această zonă puterea populară, aplicînd programul FUNK. Totodată, a menționat el, patrioții cambodgieni au izolat și hărțuit forțele regimului Lon Nol în ultimul loc de refugiu al acestuia — Pnom Penh.

Concomitent, a afirmat Sianuk, FUNK și Guvernul Regal de Uniune Națională al Cambodgiei au depus eforturi pe plan politic și diplomatic în sprijinul cauzei juste a poporului khmer, prestigiul lor crescînd continuu pe plan internațional; aproximativ 30 de state, precum și mișcări de eliberare națională și organizații internaționale au recunoscut oficial Guvernul Regal de Uniune Națională al Cambodgiei.

În încheierea interviului, șeful statului cambodgian și-a exprimat convingerea că popoarele khmer, vietnamez și laoțian vor obține victoria împotriva imperialismului american și a aliaților acestuia.

Consultări pentru formarea noului guvern finlandez

HELSINKI 19 (Agerpres). — În timp ce guvernul demisionar finlandez continuă să rezolve afacerile curente, președintele Urho Kekkonen a început consultări cu liderii principalelor partide politice în vederea constituirii noului cabinet. El l-a întîlnit joi pe Rafael Paasio, președintele Partidului social-democrat. În cercurile politice din capitala finlandeză se apreciază că P.S.D. deține o poziție cheie în evoluția crizei guvernamentale.

MOSCOVA 19 (Agerpres). — În Uniunea Sovietică a fost lansat vineri satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-400", la bordul căruia este instalat aparataj științific destinat continuării cercetărilor în spațiul cosmic. Satelitul este dotat, de asemenea, cu un sistem radiotelemetric pentru transmiterea pe Pămînt a datelor cu privire la funcționarea aparatelor și un sistem radio pentru măsurarea elementelor orbitei. Agenția TASS precizează că aparatajul lui „Cosmos-400" funcționează normal.

Pe scurt • Pe scurt • Pe scurt

◆ Ministrul afacerilor externe al R.A.U., Mahmud Riad, a adresat un mesaj verbal secretarului Departamentului de Stat al S.U.A., William Rogers, prin intermediul lui Donald Bergus, care reprezintă interesele S.U.A. în R.A.U. — anunță agenția MEN. Mesajul se referă la declarația făcută de William Rogers în cadrul conferinței de presă de la 16 martie a.c., în legătură cu situația din Orientul Apropiat. Nu s-au dat amănunte asupra conținutului mesajului.

◆ **Pavilionul românesc din cadrul Tîrgului internațional de la Leipzig se bucură de un interes deosebit. Printre personalitățile care l-au vizitat în aceste zile s-au aflat Heinrich Homann, vicepreședinte al Consiliului de Stat al R. D. Germane, Horst Solle, ministrul pentru probleme economice externe, și Eduard Schwierz, locțiitor al acestuia. Oaspeții au fost întîmpinați de directorul pavilionului, Remus Brad.**

◆ Parlamentul uruguayan a respins cererea președintelui Jorge Pacheco Areco de suspendare a garanțiilor constituționale pentru o perioadă de 45 de zile.

◆ Ministrul afacerilor externe al Israelului, Abba Eban, a avut joi după-amiază o întrevedere cu mediatorul O.N.U. în Orientul Apropiat, Gunnar Jarring.

◆ **În cadrul manifestărilor consacrate în Franța celei de-a 100-a aniversări a Comunei din Paris, joi s-a deschis la Saint-Denis o expoziție ce prezintă documente, fotografii, stampe, extrase din presă referitoare la evenimentele istorice care au adus la conducere, pentru 72 de zile, proletariatul parizian.**

◆ **Președintele Turciei, Cevdet Sunay, l-a însărcinat, vineri, pe Nihat Erim, deputat din partea Partidului republican al poporului, cu misiunea „formării în timpul cel mai scurt a unui guvern puternic și capabil să soluționeze actuala situație din țară". Șeful statului a cerut lui Nihat Erim să demisioneze din partidul său „pentru a obține sprijinul Parlamentului eliberat de orice considerații de partid".**

◆ In capitala Italiei a fost creat „Institutul Italia—R. P. Chineză pentru schimburi economice și culturale" avînd drept scop promovarea și intensificarea relațiilor dintre cele două țări în diferite domenii, anunță agenția ANSA.

◆ Comitetul Central al Neo Lao Haksat a dat publicității un document în care protestează împotriva trimiterii de către regimul de la Bangkok a unor noi unități tailandeze în Laos. În document se menționează că, în urma acestei acțiuni a autorităților de la Bangkok, efectivele unităților tailandeze în regiunea Sam Thong-Long Cheng, la sud de Valea Ulcioarelor, se ridică în prezent la 10 batalioane.

◆ Alte 43 de latifundii au fost expropriate în Chile de către Corporația pentru reforma agrară — CORA — în diverse provincii ale țării. Legea pentru reforma agrară dispune exproprierea proprietăților funciare care depășesc 80 de hectare sau sînt exploatate necorespunzător.

◆ Un nou acord pe cinci ani a fost semnat joi la Bonn cu privire la compensarea de către R.F.G. a unei părți a cheltuielilor în valută ale Angliei destinate întreținerii trupelor britanice staționate pe Rin. În baza acestui acord, guvernul vest-german își asumă obligația de a compensa în perioada respectivă 62 500 000 lire sterline.

◆ Senatorul american Eugen McCarthy a sosit joi la Tel Aviv, într-o vizită de o săptămînă, la invitația Ministerului de Externe al Israelului.

◆ Președintele Boliviei, generalul Juan Jose Torres, a adresat o telegramă predecesorului său, generalul Alfredo Ovando Candia, care îndeplinește în prezent funcția de ambasador al Boliviei la Madrid, cerîndu-i să revină în țară, în termen de 30 de zile, pentru a răspunde acuzațiilor formulate de cotidianul „Hoy". Potrivit acestui ziar, Candia ar fi ordonat asasinarea fostului președinte Rene Barrientos Ortuno și a altor persoane. Torres a dispus, totodată, deschiderea unei anchete guvernamentale, numind în acest sens o comisie compusă din reprezentanți ai președinției, Curții Supreme și al ministerelor de interne și apărării.

◆ **Regina Fabiola a Belgiei a vizitat joi standul Republicii Socialiste România din cadrul Tîrgului internațional al cărții de la Bruxelles, în care sînt expuse cele mai reprezentative titluri din producția editurilor românești.**

◆ **La Delhi a avut loc joi prima reuniune a noului guvern indian, prezidat de Indira Gandhi. Întrunirea a fost consacrată programului politic al guvernului, ce va fi prezentat săptămîna viitoare Parlamentului.**

R. S. F. IUGOSLAVIA: Vedere din Belgrad.

KÖLNUL

(Urmare din pag. 1)

Dacă epoca romană a însemnat actul de naștere al orașului însuși, punîndu-i durabile temelii de piatră și tradiție, Evul Mediu a lăsat moștenire orașului și lumii ceea ce este poate și cel mai reprezentativ pentru Köln — Domul, construcție începută în secolul al XIII-lea și terminată abia cîteva secole mai tîrziu. Domul din Köln este una dintre cele mai reprezentative catedrale aparținînd stilului gotic. Cu lungimea de 144 m, lățimea de 88 m și atingînd cu cele două turnuri ale sale înălțimea de 157 m, catedrala reprezintă un moment deosebit din istoria arhitecturii, marcat de geniala folosire a pietrei ca material de construcție.

Punct de atracție pentru mii și mii de turiști de pe toate meridianele globului, catedrala constituie, în același timp, prilej de reflecție. La 30 m de Dom, gara, la alți 60 m un important obiectiv industrial au fost distruse de covorul nimicitor de bombe. Catedrala însă a supraviețuit.

Nu departe de Dom, o casă modestă și o inscripție: 4 711. Este cifra legată de „apa de colonie", acea l'Eau de Cologne autentică, care a făcut și face prezent și astăzi numele Kölnului pe toate continentele. Actul de naștere al celebrei ape de colonie este datat 1695, cînd la Köln se stabilește Johan Maria Farina, italian de origine, care pentru prima dată, în condiții modeste, fabrică o apă de toaletă alcătuită din 30 de ingrediente, alcooluri, esență de cedru, ambrozie, sucuri de portocale și lămîie. El avea să fie întemeietorul unei dinastii de fabricanți de renume pe piața internațională a cosmeticelor.

În 1794 Kölnul este ocupat de trupele revoluționare franceze. Mai tîrziu, Napoleon caută să stabilească bune relații cu vechiul oraș hanseatic, cu breslele de aici, cu o viață economică înfloritoare. Din inițiativa sa are loc o nouă numerotare a caselor, în ordinea aritmetică. Casa fabricantului Farina primește numărul 4 711. Vechea casă distrusă în timpul celui de-al doilea război mondial a fost reconstituită astăzi, aidoma celei de odinioară. Ea poartă numărul 4 711. Același este și numărul telefonului, același este și numărul contului de bancă...

Kölnul de astăzi, prin cei 865 000 de locuitori ai săi, este cel de-al treilea oraș ca mărime din R.F.G., după Hamburg și München. Urmările războiului au fost dezastruoase pentru Köln — ne declară primarul general al orașului, Theo Burauen, aflat în cel de-al 14-lea an al îndeplinirii mandatului încredințat de alegători și consiliul municipal, nu de mult oaspete al Bucureștiului. Anul 1945 a găsit orașul distrus în proporție de peste 80 la sută. Prima preocupare a fost aceea de a degaja cele peste 30 milioane metri cubi de ruine, de a înlătura mizeria, pericolul de molime, de a crea spațiul necesar pentru începerea operei de reconstrucție. Începutul a fost greu, nespus de greu. Rețeaua de apă și de canalizare ca și cea electrică și telefonică erau complet distruse. Lipsea materialul de construcție. Mijloacele de transport în comun se rezumau doar la trei vagoane de tramvai. A fost o muncă grea, tenace, în care fiecare a trebuit să se depășească pe el însuși.

Treptat însă, de-a lungul anilor, orașul a început să-și recapete fizionomia proprie: „Vrem ca Kölnul să rămînă el însuși, legat de tradițiile lui, de tot ceea ce a avut specific, mai bun, mai valoros" — subliniază interlocutorul nostru.

Într-adevăr, conform spuselor primarului general al orașului, Kölnul își păstrează propria fizionomie. Ducînd mai departe tradiția breslelor care au făcut ca, secole de-a rîndul, Kölnul să dețină primatul european în arta meșteșugurilor, baza industrială a orașului o formează în proporție de peste 90 la sută întreprinderile mici și mijlocii, unde accentul este pus pe o varietate deosebită de produse, capabile să infrunte concurența prin diversitatea și calitatea lor. Din cele trei mari întreprinderi ale orașului, care numără peste 10 000 de salariați, cea mai mare, uzinele Ford, lucrează în prezent numai cu capital american.

Pitorescul orașului îl dau parcurile sale. Adevărat uriaș plămîn citadin, ele primenesc continuu aerul Kölnului, asigurînd orașului acea permanentă prospețime atît de rîvnită de marile centre industriale învecinate. „23 de metri cubi de spațiu verde pentru fiecare locuitor este un record la care nu vom renunța niciodată" — ne-a declarat primarul Kölnului.

Tradițiile arhitecturale ale orașului își găsesc continuitatea și concretizarea în soluțiile ingenioase folosite în construcția celor opt poduri care unesc malurile Rinului: „Severins Brücke", podul susținut pe un singur pilon, constituie o bijuterie arhitectonică modernă a orașului, adevărată carte de vizită a Kölnului contemporan.

Alături de Heidelberg, Göttingen, Tübingen sau Bonn, nume a căror rezonanță se pierde undeva, departe, în istoria culturii germane, Kölnul își are aportul său de valoare la viața universitară europeană. Străvechea universitate din Köln, fondată în 1388, numără astăzi 18 580 de studenți, din care aproape 1 200 sînt studenți străini.

Bogatele tradiții ale Kölnului își găsesc poate cea mai fericită afirmare în vocația internațională a orașului. Căci Kölnul contemporan își înscrie tot mai mult și mai des numele pe agenda marilor manifestări economice mondiale. Tîrgurile internaționale, organizate cu regularitate în fiecare sezon al anului în marile pavilioane care străjuiesc malurile Rinului, constituie un loc de confruntare a ceea ce știința și tehnica modernă produc mai nou și mai de valoare, în cele mai diferite domenii ale producției materiale. Alături de numeroase țări de pe toate continentele, România a fost și este prezentă cu regularitate la tîrgurile internaționale ale Kölnului.

Tiparul — Întreprinderea poligrafică Hunedoara — Subunitatea Petroșani 40 396